# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **I. A. R.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 11, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Kongresová 1666/2, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 9. 2024, č. j. KRPA-279802-9/ČJ-2024-000022-MIG, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2024, č. j. 21 A 42/2024 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Umarovi Switatovi **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

## Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodla dne 3. 9. 2024 o zajištění žalobkyně podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), za účelem předání do jiného členského státu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále „nařízení Dublin III“), a to na dobu 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Podle zjištění žalované žalobkyně pobývá na území České republiky bez cestovního dokladu a bez oprávnění k pobytu. Žalobkyně má být předána do Bulharska, ve kterém dne 12. 8. 2024 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany.

[2] Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně u Městského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Rozhodnutí žalované shledal přezkoumatelným a dostatečně odůvodněným v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalovaná se dostatečně zabývala důvodností délky zajištění (strana 8 rozhodnutí žalované, kde žalovaná odkázala na předpokládaný časový rámec) i tím, zda nebylo možné přistoupit k uložení zvláštních opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců (strana 6 a 7 rozhodnutí žalované). Tvrzení žalobkyně, že *nikdy nepodala žádost o udělení mezinárodní ochrany v Bulharsku*, městský soud shledal v přímém rozporu s žalobkyní podaným vysvětlením ze dne 3. 9. 2024 a s výpisem ze systému EURODAC obsaženým ve správním spisu.

[3] Městský soud se rovněž zabýval otázkou realizovatelnosti předání stěžovatelky do Bulharska. Žalovaná ve svém rozhodnutí konstatovala, že v případě žalobkyně neexistují k jejímu předání žádné překážky. Ve vztahu k Bulharsku a k jeho azylovému systému neexistují vážné indicie, jež by zakládaly nezbytnost vypořádat otázku systémových nedostatků přímo v napadeném rozhodnutí o zajištění žalobkyně. Žalovaná se nicméně i tak v obecné rovině ve svém rozhodnutí zabývala existencí systémových nedostatků v Bulharsku, přestože v příslušné části odůvodnění na straně 5 rozhodnutí žalované uvádí „*Holandsko*“ místo „*Bulharsko*“. Jde o *zřejmou písařskou chybu*, jelikož zbytek odůvodnění uvádí výhradně Bulharsko.

[4] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Její kasační argumentace se nicméně soustředí na prostý nesouhlas se závěry rozsudku městského soudu. Městský soud se podle stěžovatelky nezabýval jejími žalobními námitkami a stroze konstatoval správnost rozhodnutí žalované. Stěžovatelka je přesvědčena, že jsou u ní dány důvody pro zrušení zajištění. Městský soud ani žalovaná nezohlednili a řádně neprošetřily stěžovatelčinu situaci. Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, protože městský soud nedostatečným způsobem vyložil své úvahy a pouze zopakoval závěry žalované.

[5] Kasační stížnost dále doplnil ustanovený zástupce stěžovatelky. V doplnění namítá, že §129 zákona o pobytu cizinců neobsahuje definici „*vážného nebezpečí útěku*“, pročež nenaplňuje požadavky lidskoprávních právních předpisů na kvalitu zákona, na jehož základě je omezována svoboda osob. Stěžovatelka rovněž namítá, že od počátku neexistovaly důvody pro její zajištění, neboť bylo možné v jejím případě uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování (podle § 123b zákona o pobytu cizinců). Městský soud a správní orgán se nesnažily blíže zjistit ekonomické poměry stěžovatelky a její možnosti bydlení v České republice. Dále stěžovatelka namítá, že v jejím případě nejsou naplněny podmínky k jejímu předání do jiného členského státu podle nařízení Dublin III. a opakuje v tomto ohledu argumentaci předloženou v kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost **je přípustná** a byla podána v zákonné lhůtě.

[7] Jedná se však o věc, v níž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak,

NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[8] Ve věci stěžovatelky však žádná z těchto podmínek není splněna. Kasační stížnost **je** proto **nepřijatelná**.

[9] K otázce přezkoumatelnosti rozhodnutí existuje velice bohatá judikatura kasačního soudu, jako již kupříkladu rozsudky NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, a ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75. Je-li napadené správní rozhodnutí řádně odůvodněno, je přípustné, aby si krajský soud, nedochází-li k jiným závěrům, správné závěry žalovaného se souhlasnou poznámkou osvojil. V duchu zásady hospodárnosti a ekonomie řízení totiž není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou správně vyřčené (viz např. rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006 - 86, ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130, č. 1350/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 - 47). NSS rovněž připomíná, že krajský (městský) soud nemá povinnost reagovat na každou dílčí žalobní argumentaci (a v žalobě obecně zmíněné tvrzení) a tu obsáhle vyvrátit. Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. např. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33, či rovněž nález ÚS ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

[10] Stěžovatelka rovněž namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovanou i městským soudem, zejména pak ve vztahu k možnosti přistoupení k uložení zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců. NSS se zvláštními opatřeními podle § 123b zákona o pobytu cizinců opakovaně zabýval ve své judikatuře, a to například v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016 - 38, 3559/2017 Sb. NSS, usnesení ze dne 22. 8. 2022, čj. 5 Azs 390/2020 - 35, nebo usnesení ze dne 12. 10. 2016, čj. 10 Azs 102/2016 - 56. Tuto judikaturu žalovaný zohlednil ve svém rozhodnutí. Rovněž z napadeného rozsudku nijak nevyplývá, že by městský soud rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

[11] K namítanému nedostatku § 129 zákona o pobytu cizinců spočívajícímu v absenci definice „*vážného nebezpečí útěku*“ NSS pouze konstatuje, že tato definice je obsažená v odst. 4 tohoto ustanovení. S touto definicí NSS pracoval již dříve např. v usnesení ze dne 5. 9. 2024, čj. 5 Azs 10/2024 - 55, usnesení ze dne 18. 4. 2024, čj. 2 Azs 36/2024 - 34,

nebo usnesení ze dne 12. 7. 2022, čj. 6 Azs 173/2021 - 40. Městský soud ani žalovaný se od znění zákona ani od jeho ustáleného výkladu správními soudy neodchýlili.

[12] V řízení proto nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. NSS rovněž neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se neodchýlil od judikatury; ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o stěžovatelčině návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť ve věci samé rozhodl bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 278/2016 - 16).

[14] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatelka v řízení nebyl úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Proto jí NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[15] NSS ustanovil usnesením ze dne 20. 11. 2024, č. j. 1 Azs 265/2023 - 26, jako zástupce žalobkyně Mgr. Umara Switata, advokáta se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 11. Ustanovenému zástupci přísluší za zastupování žalobkyně odměna a náhrada hotových výdajů. Tyto náklady nese stát. Ustanovený zástupce ve věci učinil dva úkony právní služby, a to převzetí věci a přípravu zastoupení a písemné podání ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za které mu přísluší odměna ve výši 2 x 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu]. K těmto úkonům se přiznává náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 2 x 300 Kč. Celkově tak ustanovenému zástupci náleží odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti ve výši 6 800 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2024

Michal Bobek
předseda senátu